
POCIESZYCIELKA (7) *sb f*

V sg pocieszycielko (7).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde bez cytatu.

Ta, która przynosi ulgę, ukojenie w smutku lub innej przykrości, łagodzi smutek lub inną przykrość, dodaje otuchy, przynosi nadzieję [o Maryi] (7) : Poćiefzyćielko przydz: Ogląday/ năwiedz błędliwe. KrowObr 176v.

pocieszycielka czyja [zawsze: G sb] (6): O poćiefzyćielko vbogich Márya/ wyfluchay nas nędzne KrowObr 176, 176, 176v, 177; Bądź pozdrowioná poćiefzyćielko żywych y vmárłych naochotnieyfa. LatHar 39. Cf Wyrażenie.

W połączeniach szeregowych (3): Weyrzy ná nálze wzdychanie/ do żywotá drogo/ šíroth poćiefzyćielko/ grzeźnych năwroćielko. KrowObr 176, 176v, 177.

W charakterystycznych połączeniach: pocieszycielka mizernych, sirot, ubogich (2), żywych i umarłych.

Wyrażenie: »smutnych pocieszycielka« (1): Przydz Świátłości Kościoła rzymfkiego/ Smutnych poćiefzyćielko/ Zbawienie y poćiefzenie KrowObr 176v.

RS, (MF)